

אמר רבי אלעזר, הרי שניינו, פשgger נמול ונכנס מחת בענפי השביכה, הוא נקרא גר צדק ולא יותר, גר צדק ורדי, זוכה להכנס לאוטו פתר של צדק, ואותה אומר יומם ולילה שזכה לשנייהם ? אמר לו רבי שמואן, אלעזרبني, אינו דומה מי שבא מישר'ש קדוש ומגוזע אמרת, למי שבא מגוזע רע ומישר'ש של געלים רעים קשים. בישראל כתוב בהם, (ירמיה ב) ואנכי נטעיתך שורק כליה זרע אמרת. באומות עובדי עבודה זרה כתוב, (חוואל כט) אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמותם.

ומשותם כה, ישראל קדושים זרע של אמרת, גוזע שהתבשמו בהר סיני ופסקה מהם כל הקבמה, כלם מתבשימים, וכולם נכenisים בברית הקדושה של יומם ולילה להיות שלמים בכל. אבל באומות עובדי עבודה זרה קשה להעביר מהם את הקבמה, ואפל' עד שלשה דורות. ומשום כה שנינו, טוב שבעודדי כוכבים ומלות וכוי, ומשום כה גר צדק ורדי. שאמר רב המנוח סבא, אמות עובדי עבודה זרה, טרם שנמלו שרוויים הם בכתירים מהתחוננים שאינם קדושים, ורוח טמאה שורה עליהם. כיון שהתגירו ונמלו, הם שורדים בכתיר הקדוש של השביה שורה על שאר הכתירים המתחוננים, ורוח קדושים ושרשים, והתבשמו בהר ישראל, קדושים בני קדושים של גוזים ושרשים, והתבשמו בהר סיני, ונכנסו לאמונה השלמה הקדושה בשעה שנמלו, הם שורדים בכלל, שפטוב (דברים ז) ואתם הדרקים ביי אלהיכם בה אליהם חיים כלכם היום.

והיה כי יחתא ואשם והשיב את

אמר רבי אלעזר, הא תנינן, גיורא כד אתג'ור ועיל תחות גדרפי דשכינתא, אקראי גר צדק ולא יתר, גר צדק וקאי, זכי למיעל בההוא (דף י"ד ע"ב) כתרא לצדק ואות אמרת יומם ולילה דיבוי לתרוועיהו.

אמר לייה רבי שמואן, אלעזר ברי, לא דמי מאן דאתי מישר'ש קדישא, ומגוזע דקשות, למאן דאתי מגוזע באישא, ומישר'ש דגעלוי בישין פקייפין. בישראל כתיב בהו, (ירמיה ב) ואנכי נטעיתך שורק כליה זרע אמרת. באומות עובדי עבודה זרה כתיב (חוואל כט) אשר בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמותם.

ובגין כה, ישראל קדישין זרע א דתבسمו בטורא דסני, ואטפסק מניחיו כל זהמא, כליהו מתבשמין, וכליה עיליל בקיימה קדישא דיומם ולילה, למאי זרה, קשיא למעבר מניחו זהמא, ואפלו שלמים בכלל. אבל באומות עובדי עבודה עד ג' דרין. ובגין כה תנינן, טוב שבעודדי כוכבים ומלות וכו', ובגין כה גר צדק וקאי. הדאמר רב המנוח סבא, אומות עובדי עבודה זרה, עד לא אתג'רו שרין בכתירין תפאיין דלא קדישין, ורוח מסאבא שריא על ליה. כיון דאתג'יריו ואתג'זרו, שרין כתרא קדישא (של שכינתא) דשריא על שאר כתירין תפאיין, ורוח קדישא שריא על ליה. אבל ישראל, קדישין בני קדישין, דגוזין ושרשין, ואטפסמו בטורא דסני, ועלאו במאהימנותא שלימחה קדישא. בשעתה דאתג'ור שריא בכלל, דכתיב, (דברים ז) ואתם הדרקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום.

והיה כי יחתא ואשם והשיב את הגולה

הגזלה וגוזו. רבי יוסי אמר, (ישעה נ) כי מי נח זאת ל' אשר נשבעתי מעבר מ' נח. הפסוק הזה קשה, כתוב בראשית ז' ומי המבול היה על הארץ, וכותוב שם ט' ולא יברת כל קשר עוד מפי המבול. כתוב מ' המבול ולא מ' נח, וכך כתוב בימי נח זאת ל' זאת ל'?

הם ל' היה צריך להיות!

אלא אף שננו, בשקדקים מתרבים בעולם, הקדוש ברוך הוא שמח ומשתבח בהם. שננו, בשורי צדיק בעולם ונמצא בו, בכוכול הוא מיטיל שלום בעולם, וכל העולם מתפרק בגלו, ומיטיל שלום בפמליה של מעלה. מנין לנו? שבחות (ישעה כ) או יחזק במען עשה שלום לי שלום יעשה לי. שני שלומות פאן למה? אלא עשה שלום לי - ששרה זכר ונקבה. שלום יעשה לי - שאהות מתרבים.

מה יש בינו? אמר רבי יוסי, בשאהות מתרבים, שלום יעשה לי, שקדמים שלום לפכל. ומשום לכך שלום קודם. יעשה שלום לי, מה הטעם לא הקדים פאן שלום? אלא כדי שייעבר הנחש שורי בנקבה בראשונה, ויבא הזכר לשרות במקומו, ומשום לכך הקדים יעשה, ואמר לכך שלום.

שננו, בזמנ שצדיק שורי בעולם, הדינים לא מתעוררים ולא שולטים בעולם, משום שאותו איש צדיק הוא אותן בעולם, והקדוש ברוך הוא רוץ בគודו, והעולם מתקיים בשבלו.

שננו, אמר רבי יוסי, בזמנ שבני העולם נמצאים רשעים לפניו הקדוש ברוך הוא, אותו הצדיק שנמצא בעולם, (וואה) הקדוש ברוך הוא מדבר עמו, כדי

וגו'. (ויקרא ח) רבי יוסי אמר, (ישעה נ) כי מי נח זאת ל' אשר נשבעתי מעבר מ' נח. האי קרא קשיא, כתיב (בראשית ז) ומ' המבול היה על הארץ. כתיב (בראשית ט) ולא יברת כל בשער עוד מפי המבול. מי המבול כתיב, ולא מי נח, והכא כתיב כי מי נח זאת ל'. זאת ל', הם ל' מבצעי ליה.

אלא הבני תאנה, כד זכאי סגיאו בעלמא, קדשא ברוך הוא חדי ומשתבח בהו. דתניין כד שארי זפאה בעלמא, ואשתבח בה, בכוכול אטיל שלמא בעלמא, וכל עלמא מתפרק בגיניה, ואטיל שלמא בפמליה של מעלה. מנא לנו. דכתיב, (ישעה כ) או יחזק במען עשה שלום לי שלום יעשה לי. תרין דאמאי הכא. אלא עשה שלום לי, דארשי דבר ונוקבא. שלום יעשה לי. דמתפרקן אבחן.

מאי איבא בינויו, אמר רבי יוסי, כד מתקראן אבחן, שלום יעשה לי, דאקדים שלמא בכלל. ובгин פ' שלום קדים. יעשה שלום לי, Mai טעמא לא אקדים שלום הכא. אלא בגין דיתעבר חוויא דשריא בנוקבא בקדמיתה, ויתה דכורא למשרי באתריה, ובгин פ' יעשה אקדים, ולכתר שלום.

תאנה בזמא דזבאה שארי בעלמא, דינין לא מתערין, ולא שלטין בעלמא, משום דההוא בר נש זבאה הוא אות בעלמא, וקודשא ברוך הוא בעי ביקריה, וועלמא מתקאים בגיניה.

תניא אמר רבי יוסי, בזמא דבני עלמא אשתקחו ח'יבין קמי קדשא ברוך הוא, ההוא זפאה דاشתבח בעלמא, (צ) קדשא ברוך הוא אשתקעי בהדייה, בגין דיבעי רחמים